

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1082

09.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politično vojskovanje: Tradicija in duh SA

5. del

POLITIČNO VOJSKOVANJE POVOJNO OBDOBJE (1945-1977)

Tretji rajh je 8. maja 1945 kapituliral - Nemčija je doživela najhujši konec vojne po letu 1648. Zmagovalci zaveznikov na vzhodu in zahodu se niso zadovoljili s svojim oblastnopolitičnim zmagoslavjem in popolnim uničenjem nemške državnosti in suverenosti - vedeli so tudi, kako sistematično odpraviti vsako možnost nacionalnega preporoda:

NSDAP z vsemi podružnicami je bila prepovedana in razpuščena, vodstvo rajha je bilo mrtvo ali zaprto in je kmalu postalo žrtev grozljive komedije pravosodja, nürnberškega vojaškega sodišča, uradniki nacionalsocialističnega gibanja do vodje majhne lokalne skupine so bili več let internirani, množica vojakov je bila vojni ujetniki in bo to še nekaj časa. Medtem pa so nemški kolaboranti v imenu zmagovalcev - tako na Vzhodu kot na Zahodu - začeli vzpostavljati marionetne režime.

Skupaj z NSDAP je bil seveda prepovedan in razpuščen tudi njen Sturm-Abteilung. Zadnji primer so dali njeni voditelji, ki so bili zaprti v Nürnbergu v povezavi s sodiščem zmagovalcev: tudi SA je bila obtožena, da je "zločinska organizacija"; toda enotnost voditeljev SA, ki se niso pustili zmeti ne grožnjam ne obljubam, ki so ostali enotni med seboj in zvesti svoji preteklosti, je dosegla

oprostitiv! Tudi po izkrivljenih merilih zmagovalcev SA ni bila zločinska organizacija.

Za nas nacionalsocialiste ta odločitev seveda ni pomembna, saj diktata zmagovalcev ne priznavamo ne politično ne pravno, je pa za nas politično pomembna, saj prepoved nacizma, ki je v veljavi od leta 1945, temelji na pogledu nürnberškega sodišča na zgodovino, ki je nacionalsocializem označilo za zločinski, priznanje k njemu pa za "kaznivo dejanje". Skoraj 40 let pozneje - v začetku leta 1985 - naj bi oprostilna sodba SA odigrala pomembno vlogo v procesu proti meni, kot bo prikazano, in pomagala razkriti državno zaščitno sodstvo ZRN!

Tako tudi oprostilna sodba v Nürnbergu, ko so celo zmagovalci priznali, da SA ni bila ZLOČINSKA ORGANIZACIJA, sodi v naše razumevanje tradicije. Ta obnovljeni vidik tradicije SA je tudi zadnji: Tako kot v primeru NSDAP se je neposredna linija tradicije končala leta 1945. Nekaj razpršenih komadov volkodlakov - ki so jih oblikovali fanatični Hitlerjugend - je bilo zadnjih neposrednih naslednikov zgodovinske NSDAP. Ko je po nekaj mesecih prenehalo tudi njihovo delovanje, prevzganje nemškega naroda in utrjevanje upravnih struktur, ki so jih vzpostavili kolaboranti, pa sta vztrajno napredovala, je ugasnilo vsako upanje na morebitno obnovo tretjega rajha. Zgodovinske razmere niso zahtevale restavracije nacionalsocializma, temveč dosleden nov začetek, katerega izročilo je moralo poleg zmagoslavja vključevati tudi napake tretjega rajha, ki se jim je bilo treba v prihodnosti izogniti.

V prvih letih po letu 1945 ni bilo mogoče praktično in organizacijsko storiti ničesar, saj so bili tako možni nosilci (nekdanji funkcionarji NSDAP) kot bodoči borci (frontna generacija druge svetovne vojne) še vedno internirani ali vojni ujetniki. V teh taboriščih pa so se prvi nacionalsocialisti ponovno združili in si prisegli, da se bodo borili naprej! V vseh zahodnih taboriščih za vojne ujetnike so bili posebni oddelki in posebna taborišča za fanatične in neomajne nacionalsocialiste; v to kategorijo je bilo uvrščenih več tisoč vojakov, ki so bili vedno izpuščeni zadnji - šele konec štiridesetih let -, ko so se okupatorske republike že večinoma konsolidirale. V letih 1945-1949, ki so bila odločilna za restavracijo buržoaznega sistema na Zahodu, so bili nacionalsocialisti popolnoma odstranjeni. Vendar pa niso ostali nedejavni: Tisti, ki so bili še vedno ali ponovno na svobodi, so takoj začeli s političnim delom. Povsod so nastajale majhne ilegalne skupine, ki so jih združevala osebna poznanstva in stara tovarištva. O njih vemo le malo. Drugi nacionalsocialisti so sodelovali v nacionalnih organizacijah - kulturnih skupnostih, mladinskih zvezah in strankah.

Najzgodnejši nov začetek v javnem političnem življenju je bila DEUTSCHE AUFBAUPARTEI (DAP), ki je bila ustanovljena 31. oktobra 1945. Ustanovitelj stranke je bil Joachim von Ostau, nekdanji vodja lokalne propagande NSDAP. V

tistem času je seveda za vodjo lahko veljal le preverjen antinacionalsocialist. V ta namen se je von Ostau povezal z Reinholdom Wullejem, ki je bil v weimarskem obdobju skupaj z von Graefom politični vodja stranke Deutsch-Völkische Freiheitspartei, ki je tekmovala z NSDAP, in je bil med tretjim rajhom v koncentracijskem taborišču. Medtem ko si je Wulle, ki je zavračal nacionalsocializem, praktično prizadeval za ustanovitev staromodne, nemško-nacionalne desničarske stranke z monarhističnim podmladkom, je von Ostau, ki si kratice DAP ni izbral po naključju, izpovedoval svojo vero v frontno izkušnjo kot model za nov politični začetek Nemčije!

V časopisnem intervjuju je takrat nastopil proti "zapašenim strankarskim metodam, ki so jih spet obudili", in "današnjemu strankarskemu in razrednemu sovražstvu" ter se skliceval na spomin na skupnost na fronti, in sicer da "na fronti ni bilo razlike med tovarnarji in delavci, katoliki in protestanti, Bavarci in Prusi ter da je treba ta duh vojaške povezanosti mirno prenesti na delo za mir". Toda tisti, ki bi jim bil ta poziv lahko namenjen, so bili večinoma še vedno v taborih zmagovalcev; znotraj stranke so prevladovalе konservativne in narodnoreakcijske sile, ki so pripravile nesvetovni program s krščanskim moralnim naukom, konservativnimi priznanji, priznanjem demokracije in zahtevami po "socialni monarhiji". Iz te v bistvu reakcionarne grupacije je sčasoma nastala Nemška desna stranka in pozneje Reichova stranka (DRP), v kateri so se seveda nemški nacionalisti in nacionalsocialisti še vedno borili za vpliv. Aprila 1947 je bil von Ostau izključen iz DRP.

Vendar se je nacionalsocialistični aktivizem vedno znova izkazal za boljšega od stare desnice, čeprav še vedno ni našel enotne organizacijske oblike:

V zvezni deželi Hessen je novembra 1945 nastala konservativno-monarhistična "Nacionaldemokratska stranka" (NDP), katere odkrito nacionalsocialistično krilo je na lokalnih volitvah leta 1948 v Wiesbadnu pod vodstvom Karla-Heinza Prierterja doseglo spektakularen volilni uspeh (24,41 %). Najdinamičnejša nacistična skupina teh prvih let pa je medtem postala "Gemeinschaft unabhängiger Deutscher" (GuD), ki jo je ustanovil Joachim von Ostau. Zdaj so se mu pridružili tisti nacionalsocialisti, ki so kmalu postali znani - Dr. Doris, Krüger in generalmajor Remer, ki je 20. julija 1944 izvedel državni udar proti Hitlerju! GuD je postala jedro oktobra 1949 ustanovljene "Socialistične stranke rajha", edine resnično nacionalsocialistične stranke po letu 1945!

Položaj je bil za SRP ugoden, ko ustanovitev strank ni bila več odvisna od odobritve zmagovalnih sil in ko so se vrnil tudi številni interniranci in vojni ujetniki, ki so se takoj vrnil v boj!

SRP res ni bila ena od tistih buržoazno-nacionalističnih skupin, ki so s svojo strahopetnostjo in konformizmom prevladovalе v tako imenovanem nacionalnem

taboru po letu 1945 - bila je mlada stranka (večina njenih članov je bila stara med 20 in 40 let), bila je ljudsko gibanje (vse poklicne skupine in sloji so bili enakovredno zastopani in združeni v boju za obnovo rajha in uresničitev IZVEDENEGA nacionalsocializma - že takrat je v nacističnem gibanju jasno prevladovalo revolucionarno-socialistično krilo, ki je bilo 30. junija 1934 poraženo! Junija 1934, kot je bilo razvidno že iz poimenovanja SRP!), bila je vojaška stranka (95 % njenih članov je bilo nekdanjih pripadnikov wehrmachta) in izrazito nacionalsocialistična stranka (v odredbi o prepovedi iz leta 1952 so ji celo očitali, da je bil njen vodstveni korpus sestavljen predvsem iz nekdanjih "starih borcev" (članov NSDAP pred letom 1930) in aktivnih nacionalsocialistov ter da je namenoma in prednostno v ta vodstveni korpus novačila takšne nekdanje funkcionarje NS, da bi postala organizacijsko stičišče idej tretjega rajha. V takšnem militantnem nacionalsocialističnem gibanju je morala povsem naravno nastati militantna elita v tradiciji SA, nevihtni oddelek političnih vojakov.

"Zaradi prihajajočega političnega boja za letošnje volitve je bilo treba vzpostaviti aktivno gibanje v krogih SRP. Že ime pove, kakšen pomen bo imelo to gibanje. Vsaka okrajna in krajevna organizacija mora čim prej najti najbolj aktivne ljudi, ki so fizično, starostno in predano sposobni, da se v celoti posvetijo našim ciljem. Le če nam bo uspelo organizirati zagnanost naših ljudi, ki naj bodo nosilci naše misli, bo naše partijsko delo nosilo uspeh. To pa zahteva mobilizacijo generacije frontnih vojakov zadnje svetovne vojne. Usmerjanje in aktiviranje te generacije v skladu z našimi cilji zagotavlja ne le obstoj naše stranke, temveč tudi prihodnost našega ljudstva."

Te besede ustanovnega poziva "Reichsfronta" brezhibno govorijo o tradiciji in duhu SA ter tako dokumentirajo, da nacionalsocializem in njegov koncept političnega vojaka po letu 1945 nista propadla." Reichsfront je predstavljal jedro SRP in je združeval tiste člane, "ki so se pripravljene nesebično postaviti v službo naše stranke in tako s pripravljenostjo na žrtve nuditi ljudem najvišjo pomoč. Njihovo geslo je: **Jaz nisem nič, moji ljudje so vse!**"

Od 40.000 članov stranke jih je bilo 6.000 borcev Reichsfronta! Po spektakularnih lokalnih in regionalnih volilnih uspehih s približno 10 % glasov je bila socialistična rajhovska stranka, vključno z njeno rajhovsko fronto, konec leta 1952 prepovedana. Začela se je dolga noč nacionalsocializma!

Kot smo že omenili, so majhne ilegalne skupine predstavljale prvo obliko organiziranosti nacionalsocialistov po vojni. Tukaj je opisan pozen primer takšnih malih tajnih organizacij, da bi se tudi ta prizadevanja lahko rešila pozabe: Freikorps Deutschland" je 17. 8. 1951 ustanovil nekdanji pripadnik Waffen-SS Hermann Lamp, in sicer povsem neodvisno od SRP. Ta Freikorps je štel nekaj deset fanatičnih borcev - Hans-Ulrich Rudel je bil njegov častni član; priznaval je

veleadmirala Dönitza za državnega poglavarja in pravnega naslednika Führerja. Zaradi nacionalsocialističnih dejavnosti je bil Freikorps februarja 1953 prepovedan, njegove funkcionarje pa so v Hamburgu aretirali. V odredbi o prepovedi je bilo zapisano:

"Od članov se zahteva brezpogojna poslušnost in stroga tajnost. Vsak član mora ob včlanitvi podpisati obrazec o zavezanosti, dobi pa le številko za prikrivanje ali vzdevek. Tudi na članskih izkaznicah so navedene le številke. Po navodilih vodstva naj bi člansko zavezo obdajal "mistični nimbus", da bi člane združil v "zarotniško skupnost". Članom je sporočeno, da mora v primeru malomarnosti vsakdo pričakovati, "da ga bo zadela strogost Freikorpsa". V programu se Freikorps zaveže k "revidiranim 25 točkam partijskega programa NSDAP".

Tako si predstavljamo prva organizacijska prizadevanja po letu 1945. In prav tako so se na začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja povsod oblikovale in organizirale samostojne bojne skupine NS, med katerimi je najpomembnejša, NS-Kampfgruppe Großdeutschland (NSKG), praktično identična nova izdaja Freikorps Deutschland in deluje natanko trideset let pozneje (1971-1973). Iz severnoameriške zamejske organizacije NSKG pod vodstvom takrat 18-letnega Gerda Laucka leta 1973 nastane najpomembnejše podzemno gibanje NS v povojnem obdobju - NSDAP/AO, ki deluje še danes. Med Freikorpsom in NSKG ni osebne kontinuitete: kolikor vem, noben nekoč aktiven član Freikorpsa Deutschland po letu 1968 ni postal aktiven v NS gibanju nove generacije. Toda tradicija, duh in odnos političnega vojaštva vedno ustvarjajo podobne oblike organizacije - spodbuden primer nesmrtnosti naše ideje!

Leta med prepovedjo SRP leta 1952 in ustanovitvijo Bund Deutscher Nationalsozialisten (BUNS), ki jo je konec leta 1968 kot predstavnik nove generacije nacionalsocialistov ustanovil Wolf-Dieter Eckart, predstavljajo "dolgo noč nacionalsocializma" v zgodovini našega gibanja. Razen "Gauleiterkreisa" okoli nekdanjega državnega sekretarja na ministrstvu za propagando Dr. Naumanna, ki prav tako še sodi k prizadevanjem z začetka petdesetih let, ne poznamo nobene izrazito nacionalsocialistične organizacije v teh letih. Toda tudi brez jasne, organizacijske oblike nacionalsocializem živi naprej in je preživel dolgo noč. To preživetje zagotavljata dva tokova:

Številni nacionalsocialisti, ki so bili nekoč organizirani v SRP in ki niso odstopili kot večina ali se niso želeli pustiti pokvariti blaginji, ki je zdaj postopoma mehčala odpor stare generacije, so delali v reakcionarnih nacionalnih političnih organizacijah.

Praktično vsi privrženci naše današnje Gesinnungsgemeinschaft iz starejše generacije so šli od SRP prek DRP in NPD, dokler niso končno našli pot nazaj v

nedvoumno NS gibanje, ki ga je po letu 1968 zgradila nova generacija, ali pa so jih kot mlade člane DRP in NPD pridobili ti stari borci za nacionalni socializem. V ta krog tovarišev spadata tudi oba častna člana ANS Willi Krämer (nosilec zlatega partijskega znaka NSDAP, nekdanji vodja štabnega urada v rajhovskem oddelku za propagando in zadnji namestnik dr. Goebbelsa v južni vladi rajha - nosilec pisarne v SRP in DRP, član NPD in ANR) in nosilec viteškega križa Otto Riehs (prav tako SRP, DRP in NPD); enako pot je ubral tudi načelnik štaba SA NSDAP/AO in nosilec zlatega častnega znaka HJ - človek s kodnim imenom "Armin". Te tri je treba omeniti kot predstavnike vseh tistih tovarišev, ki v svoji osebi utelešajo neprekinjeno tradicijo nacionalsocialističnega gibanja in so se v neomajni zvestobi ponovno dali na voljo tudi NS gibanju nove generacije!

Pot prek DRP, NPD in drugih nacionalno-konservativnih združenj nacionalsocializmu ni mogla prinesiti nobenih uspehov - služila je le preživetju ideje v času, ko za naše gibanje ni bilo niti najmanjših političnih možnosti.

Edini uspeh teh let je povezan z imenom nekdanjega poklicnega vojaka (Reichswehr od leta 1930) in poznejšega člana SRP Hansa Schiekore, ki se leta 1956 pridruži DRP, s svojimi nacionalsocialističnimi tovariši prevzame oblast v deželni zvezi Porenje-Pfalška in se kot deželni predsednik leta 1959 s 5,1 % uvrsti v državni parlament. Toda 27. januarja 1960 je renško-pfalška podružnica DRP kot naslednica SRP prepovedana!

Toda čeprav je nacionalsocializem v teh strankah, ki so bile organizacijsko in propagandno v bistvu reakcionarne, po zaslugi številnih tihih tovarišev živel kot ideja, je tam komajda igral vlogo kot politični odnos vojaka do življenja: niti DRP niti zgodnja NPD nista oblikovali organizacijske forme, primerljive s SA ali Reichsfront: očitno je prevladoval meščanski odnos do življenja - ne odnos delavcev in vojakov!

Drugače je bilo z drugim tokom, v katerem je nacionalsocializem preživel svojo dolgo noč - z nacionalnimi mladinskimi združenji! Čeprav je tudi tam prevladovala formalna zavezanost liberalno-kapitalistični državi in njeni demokratični ureditvi in čeprav večina med njimi ni bila zavestnih in prepričanih nacionalsocialistov - že zaradi nizke starosti mladinske zveze, ki se začne pri šestletnikih -, je tu živel odnos do življenja, ki je združeval vojaško držo in narodnopolitično zavezanost. Za starejše pa je bil korak do vstopa v jasno in nedvoumno nacionalsocialistično organizacijo le kratek, kar se je kmalu pokazalo ob reformi SA po letu 1977.

Tudi sistem je v takšnem mladinskem delu videl veliko nevarnost in je mladinske zveze nenehno preganjal z nadlegovanjem in prepovedmi.

V letih 1948/49 so začele delovati nacionalne mladinske zveze, katerih nosilci so bili večinoma nekdanji člani völkisch-nacionalnih mladinskih skupin iz weimarskega obdobja in mlajši voditelji HJ. In zavzeli so jasno stališče do sistema, ki se je oblikoval. Zgled za to so resolucije völkisch usmerjenega "Gefahrtenschaft", ki ga je leta 1950 ustanovil funkcionar SPR, iz februarja 1951:

"Nikakor nismo pripravljeni sodelovati pri utrjevanju sedanjih nemških državnih razmer, ki jih zavračamo kot neustrezne v vseh pogledih. Do sedanje države ne čutimo nobenih notranjih ali zunanjih obveznosti. Menimo, da njenih pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti z nikakršnim sodelovanjem, temveč so ji lastne."

Kljub vsemu preganjanju je bilo v tovrstna nacionalna mladinska združenja včlanjenih do 40.000 mladih, preden se je ob nastopu blaginje tudi na tem področju razblinilo trdo jedro. Prepovedi in tudi skušnjave razmišljanja o blaginji so predstavljale grozljiv proces selekcije. Prepovedi so bile:

- **Reichsjugend** pod Wegenerjevim vodstvom 1956
- **Reichsjugend** pod Höllerjevim vodstvom (neodvisno od prejšnjega leta 1959)
- **Nacionalna mladina Nemčije** prepovedana 12.1.1960.
- **Bund vaterländischer Jugend** (ena najbolj organiziranih in najmočnejših mladinskih skupin) je bila sredi leta 1962 prepovedana zaradi "protinemških ustavnih teženj".
- **Bund Nationaler Studenten**, prepovedano 1961/62.
- **Bad Bergzabern podružnica Stahlhelma**, prepovedana leta 1966.

Ko je ANS/NA 17 let pozneje, 1. maja 1983, v Bad Bergzabernu organizirala prvi nacionalsocialistični prvomajski shod po vojni, so jo organizacijsko podprli tovariši Stahlhelma, ki so pripadali tej lokalni skupini, ki je bila leta 1966 prepovedana. Tako se je krog neuničljive idejne skupnosti vedno znova sklenil. Komaj dve leti pozneje - leta 1968 - je bila ustanovljena BDNS, prva jasno nacionalsocialistična organizacija, s čimer se je končala dolga noč in dokumentirala skrivna menjava generacij, ki se je v tistih letih uspešno zgodila!

Najtrše in najuspešnejše gibanje v teh temnih letih je bilo - kot že omenjeno - BVJ, kar se je jasno pokazalo tudi v militantnem delovanju nekaterih njenih borcev. Kar nekaj aktivistov BVJ je sodelovalo v nemškem boju za svobodo na Južnem Tirolskem:

Leta 1963 so na primer preiskovali 14 mladih Nemcev, osumljenih vpletenosti v eksplozivne napade na Južnem Tirolskem; dva študenta sta umrla v tovrstnih akcijah in postala krvavi priči nove generacije političnih vojakov.

Najstarejše nacionalno mladinsko gibanje, ki obstaja še danes - Viking Youth (WY) - se je izkazalo za najpomembnejšo organizacijo.

WJ, ki jo je leta 1950 pod imenom Reichsjugend (Reichova mladina) ustanovil uradnik SRP Matthaei, leta 1952 pa se je skupaj z drugimi skupinami preoblikovala v Wiking-Jugend (Vikiška mladina), še vedno vzgaja otroke in mladino od šestega leta dalje v narodnopolitičnem prepričanju in vojaškem odnosu do življenja. Nekdanji in aktivni člani WJ so imeli odločilno vlogo pri oblikovanju naše organizacije SA Storm 8. maja 1977, čeprav je bila sama organizacija do nas skeptična in celo odklonilna, dokler nam ni decembra 1984 med skupno akcijo končno uspelo tovariško združiti rok. Mladinska organizacija ne more dajati poudarka političnemu boju. Delo WJ pa proizvaja mlade borce, ki lahko, ko starostno prerastejo mladinsko delo, samo v naših vrstah smiselno delajo in se borijo!

Nadaljevanje življenja in menjava generacij, ki se je v teh letih začela dogajati, se kaže tudi v ilegalni propagandi, ki je neprestano obstajala od konca vojne. Takšne pronacionalsocialistične in protijudovske t. i. "kampanje za obrekovanje" so v "dolgi noči" edini povsem odkrit dokaz preživetja. In v njih se pokaže, da mladi razumejo simbole, tabuje in dražljive besede tretjega rajha kot znak protesta, najbolj radikalnega in odločnega protesta proti buržoaznemu sistemu, ki je mogoč! To spoznanje je pomembno, saj je brez njega morebitni nastanek in uspeh odkrito nacionalsocialističnega gibanja po letu 1968 nerazumljiv!

Zanimivo je videti, kako je ena sama propagandna akcija dveh mladih aktivistov BV - 23-letnega Arbolda Strunka in 25-letnega Paula Schönera - v Kölnu proti judovski sinagogi v noči na 24. december 1959 sprožila največjo nacionalsocialistično propagandno ofenzivo doslej - in to povsem brez organizacijske podpore ilegalne nacistične organizacije, značilne za sedemdeseta leta:

Samo do 28.1.1960 so policijski organi zabeležili 685 protijudovskih incidentov; 234 ljudi je bilo aretiranih! - 76 % aktivistov je bilo mlajših od trideset let! V času te propagandne ofenzive leta 1960 je bilo identificiranih skupno 1083 aktivistov, od katerih jih je bilo 50,3 % mlajših od 30 let! Ne - tudi v času "dolge noči" nacionalsocializem živi naprej! Zelo malo teh aktivistov je organizacijsko vezanih na obstoječe nacionalne skupine - delujejo iz revolucionarne protestne države, ki bi svoj organizacijski izraz našla šele leta pozneje!

Zvezni odbor za reformo kazenskega prava je leta 1966 pisal o potencialu bodočega nacističnega gibanja: "Glede na to so uradi za zaščito ustave

poimensko registrirali približno 3.000 'nepopravljivih', ki so storili nacistična ali antisemitska kazniva dejanja po prepričanju ali so tega nujno osumljeni ... Med obsojenimi storilci je bil približno vsak četrti pripadnik desničarske radikalne organizacije. Ostali so s temi organizacijami simpatizirali. Velik delež fanatičnih mladih storilcev kaznivih dejanj prihaja iz vodstvenega razreda prepovedanih nacionalističnih mladinskih skupin."

Slaba tri leta pozneje je ustanovljen Bund Deutscher Nationalsozialisten - začne se novo poglavje v zgodovini našega gibanja:

Med letoma 1964 in 1968 je nacionalni tabor povsem pod vtisom presenetljivih volilnih uspehov NPD - ob tem triumfu meščanske prilagoditve sistemu (vstop v 7 deželnih parlamentov s 5-9 % in več kot 4000 lokalnih predstavnikov v mestnih in okrajnih parlamentih), kljub pravkar opisanemu velikemu potencialu, nacionalsocialistična organizacijska prizadevanja nimajo možnosti - in se tudi ne poskušajo, tako kot se niso poskušala po prepovedi SRP. Tudi ustanovitev BDNS je politično jalova. Njena vrednost je simbolična: Rodi se prvo nacistično gibanje nove generacije. Vendar je tudi politični učinek Bunda na daljavo precejšen: sredi leta 1976 sem se pridružil "Freundeskreis der NSDAP" (Prijatelji NSDAP), ki deluje kot nasledstvena organizacija od prepovedi BDNS leta 1969, in tako je v končni analizi naše današnje Gesinnungsgemeinschaft dedič hamburške NS scene, ki sta jo sprožila in oživila BDNS in Wolf-Dieter Eckart!

Vendar je nacionalsocializem politično obrodil sadove šele po neuspehu NPD na volitvah v Bundestag leta 1969. To je postal dejanski sprožilec nacionalsocialističnega boja za svobodo, ki se je zdaj iz leta v leto bolj odločno začel. Sistem, ki se je s sovraštvom in agitacijo boril proti miroljubnim meščanskim in prilagodljivim nacionalnim demokratom in jih premagal, je požel nastanek gibanja revolucionarnih, mladih nacionalsocialistov, s katerim se ni mogel spopasti!

Radikalizacija je bila očitna že pri ustanovitvi "Ordnungs-Dienst" (Ordinacijske službe) NPD (OD), ki je postala neizogibna zaradi nasilnih motenj dogodkov NPD in s katero je po notranji logiki proti volji meščanskega vodstva NPD prvič nastala potencialno revolucionarna bojna organizacija političnih vojakov: mnogi od teh bojnih konjev iz OD so kasneje našli pot do nas.

Leta 1970 so v Münchnu poskušali ponovno ustanoviti NSDAP, vendar jim to ni uspelo, prav tako ne drugi, temeljitejši in bolj organiziran poskus leta 1976. Bolj obetavno je bilo oblikovanje NS-Kampfgruppen, iz najpomembnejše med njimi - NSKG - je nastala NSDAP/AO, ki je razvila najbolj realističen in

najboljši koncept. Poleg teh partijsko usmerjenih organizacijskih prizadevanj se pojavijo še številne druge skupine NS, ki se oblikujejo okoli novega "vodje". Iz vsega tega ne nastane enotno gibanje - nasprotno: na sceni prevladujeta vse večja razdrobljenost in rivalstvo, ki pa kljub temu številčno naraste na nekaj sto žrtev in pripravljenih aktivistov!

Leto 1977 je ura političnih vojakov, ki se prvič zavestno ponovno umeščajo v tradicijo SA in tako odpirajo pot naprej!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist er immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abraham von Moynihan, Vortobing, Vortobing und Verlobung haben nicht ausgeht, die Karte für das gesamte Leben unseres heiligen Führers Adolf Hitler zu veröffentlichen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Verloren und Kampfgewinn, sondern Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit!

Der wertvollste Gegenstand ist das, das die Völkermord - gegen alle weißen Völker (V) - zu bringen, keine Mittel und Lasterung, Überlebend und Kampfgewinn.

Oh "Nazi" oder "Hitler", ob in "Waldung" oder im "Brennender", ob im Propagandamental "Schwarz" oder auf einem "Schwarzen" andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo - človeštva (www.mourningthefacient.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1975 April 26, 2019 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folks.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!

